

den gamle Fattiggaard i Helsingør. Jeg skal i den Anledning tillade mig at udtale et Ønske om at faa at vide, hvad Regeringens Hensigt er med denne gamle Bygning, om det er Meningen at restaurere den eller ikke. Er det ikke Meningen, maa Helsingørs Byraad nemlig tage Beslutning om dens Nedrivelse, da den ikke egner sig til at blive staaende. For 4 eller 5 Aar siden rømmede Helsingørs Byraad sin gamle Fattiggaard. Det var da Meningen, at denne Bygning skulde nedrives, og der var i sin Tid af den daværende Regering givet et Løfte i den Henseende, da man vedtog at restaurere St. Mariæ Kloster. Nedrivningen var allerede saa godt som besluttet, da kom Nationalmuseet og bad om, at Bygningerne maatte blive staaende i nogen Tid, for at man kunde undersøge, om disse gamle Bygninger ikke havde nogen Værdi. Disse Bygninger, der i sin Tid opførtes til Hospital, ere nogle Hundrede Aar gamle og i en Stil, som nok ikke skal findes i andre Bygninger her i Landet. Nationalmuseet mente derfor, at der var nogen Mulighed for, at disse Bygninger burde bevares, og at Staten burde yde sit Bidrag hertil. Man ønskede derfor at undersøge dem for at komme til fuldstændig Klarhed over Forholdene.

Der blev da forespurgt, hvor længe en saadan Undersøgelse kunde vare, og om der var noget Haab om, naar Undersøgelsen var afsluttet og havde givet det Resultat, at Bygningerne havde Værdi, at da Staten saa vilde træde til. Der blev da ganske vist underhaanden svaret fra Museets Side, at derom tvivlede man ikke. Der gik saa et Aars Tid eller halvandet, og efter den Tid fik vi at vide, at disse Bygninger have en saadan Værdi, at de efter Museets Opfattelse burde bevares. Der fremkom saa fra Museets Side et Forslag til Helsingørs Byraad derom. Det gik ud paa, at Staten skulde paatage sig den ydre Istandsættelse paa Tag og Fag, medens Helsingørs Byraad skulde paatage sig den indre mod, at Kommunen saa til Gengæld fik Ret til at benytte Lokalerne i Bygningerne. Paa dette Arrangement gik Byraadet ind, uagtet der i Byraadet rejste sig temmelig stærke Stemmer mod at lade Bygningerne blive staaende, men Flertallet af Byraadet mente, at man ikke ret vel kunde forsvare overfor Museets Erklæring at lade Bygningerne nedrive.

Nu have vi i nogle Aar, som sagt, ventet paa, at der fra Statens eller Regeringens Side skulde blive gjort Skridt i

den af Museet antydede Retning. Der var endogsaa til i Fjor stillet os i Udsigt, at man i indeværende Finansaar skulde have paabegyndt Restaureringen. Det skete ikke. Paa indeværende Aars Finanslov findes ingen Bevilling dertil, og vi havde da bestemt Grund til at tro, at en saadan vilde være optagen paa den foreliggende Finanslov. Her findes dog heller ikke nogen Bevilling hertil, og det er derfor ganske naturligt, at man i Helsingør er stærkt spændt paa, hvad Regeringen egentlig vil gøre med denne gamle Bygning, om den vil gøre noget ved den eller ikke.

Der er to Ting, som gøre, at der snart maa gives et Svar derpaa. I ethvert Tilfælde bevirker den ene af disse Ting, at der ikke kan gaa et Finansaar hen, før der bliver gjort et eller andet, enten paabegyndt en Istandsættelse eller foretaget en Nedrivning. Det er nemlig livsfarligt at lade Bygningen længere blive staaende, som den staaar. Den er i den Grad brøstfældig, at Tagstenene rasle ned. Man kan risikere, at forbigående blive ramte og blive slaaede ihjel derved. Dette Ansvar kan Helsingør Byraad ikke paatage sig. Vi kunne ikke forsvare at lade den staa 5 Fjerdingaar længere, som den staaar, idet vi løbe den Risiko, at Mennesker blive slaaede ihjel eller lemlæstede ved at passere Bygningen. Det er den ene Grund og den vægtigste til, at vi nu i denne Rigsdagssamling maa have en Afgørelse for, om Staten vil have med Bygningen at gøre. Den anden er den Omstændighed, at Helsingør Kommune i høj Grad trænger til Lokaler til sin Administration. Der var allerede laant en betydelig Sum til Opførelsen af en Bygning, da Spørgsmaalet blev rejst fra Museets Side om at indrette ny Lokaler i den gamle Fattiggaard. Vi have paa forskellig Maade maattet hulle os igennem med de stærkt indskrænkede Lokaler, vi have til Raadighed for Administrationen, til tekniske Kontorer og den Slags Ting. Vi maa nødvendigvis i den allernærmeste Tid have andre Lokaler, og vil man ikke i det kommende Finansaar gaa ind paa at gøre noget ved denne gamle Fattiggaard, maa vi rive den ned og opføre de Lokaler andre Steder, som Kommunen i saa overordentlig høj Grad trænger til.

Jeg vil derfor tillade mig at spørge den højtærede Minister, hvad hans Hensigt er med den gamle Fattiggaard, idet jeg beder erindret, at det ikke er Kommunen, der har ønsket, at den skulde blive staaende, men at Byraadet først efter Opfordring fra Statsmyndighedernes Side er